

umetnost si prignati veliko drupal, jo upijaniti posebno v ljutomerskem okraju, kjer so jako žejni ljudje in potem planiti čez enega človeka, kakor so Judje storili s Kristusom na Oljski gori.

Gospod dr. Rosina je terjal od mene naj pokoro naredim in se združim z ljutomerskimi Slovenci, potem me bodo vsi častili zaradi drugih mojih dobrih lastnosti. Ker pa jaz nisem prišel pokore delat in sem naravnost rekel, da sem Slovenec, vendar nemščine in nemškega kmeta tudi ne morem sovražiti, ker ne vem zakaj in da mi je vse edno ali me volijo ali ne in zato še en četrt vina ne plačam, so se še hujše razjezili nad menoj; in hudo bi bili delali z mano, ko bi k sreči ne prišli v tem trenutku trije žandarji. Navzoča sta bila tudi dva duhovnika od Sv. križa in eden zdravnik iz Ljutomera, toraj cela komisija pripravljena, me na pol pobitega v pekel ali nebesa izročiti.

Tako se godi nam kmetom. S tako silo si prizadevajo naši slovenski doktorji in drugi pristaši pri volitvah, ker nas hočejo podjarmiti.

Edina reč me veseli, da so naši gospodje posebno pa duhovniki, kateri so se večinoma udeležili vsakega mojega shoda, tak strah pred menoj imeli, ko bi jaz prišel v državni zbor. Nobenega kandidata se niso tako bali. „Vendar ni slab sad na katerem ose pijejo“.

Vsem tistim možem, kateri so o času volitev srčno stali in se niso dali zmotiti, se srčno zahvaljujem, ker vsakedo bode priznal, da je za prvokrat 62 glasov za naše slovenske okraje dosti, ker toliko „šinfanja“ vendar ljudi zmoti, poleg tega pa so še hoteli nasprotniki na vsakem volišču vsak volilni listek videti in vsakega, kateri bi po njihovih željah ne volil v pekel spraviti; tako je za tiste neodvisne može bila težavna reč po svojim prepričanju in željah voliti. Razni izgovori so se slišali ob času volitev. Edni so rekli: jaz imam v moji rodbini duhovnika, drugi, jaz imam sina doktorja, jaz sem dolžan v posojilnico, jaz pa imam študenta itd. tretji zopet: jaz bi bil volil kmeta, pa si nisem upal, ker so mi gosp. kaplan družega priporočili, jaz sem gostilničar in k meni zahajajo tudi duhovniki.

Takšni in še mnogodrugачni izgovori so se slišali po vseh krajih. Dosti pa še jih je, kateri ne vejo kaj volitve pomenijo, tistim pa moram reči besede sv. evangelija: „Blagor ubogim v duhu, ker njih je nebeško kraljestvo.“

Dobro sem vedel, da ob času volitev bo mariborski „Slovenski Gospodar“ pustil točo in kamenje po meni kapati, ali vendar se nisem vstrašil vsega tega, ker že čez 24 let me trgajo ti lažnjivi listi in vendar mi še niso mogli nič škodovati, pač pa so me že prav lepo za odpuščanje prosili.

Ko bi privrženci in pisatelji „Slov. Gospodarja“ le enkrat bili slišali v prejšnjih letih, ko se duhovniki še niso pečali z volitvami krščanski nauk, ko se je tudi o ljubezni do bližnjega govorilo, da mora imeti človek mir in ednost s svojim bližnjem, gotovo bi ubogo ljudstvo ne hujskali in mu lagali. Kje pa je danes ta lepa zapoved, ki jo je učil naš Zveličar? Žalibog — pozabile so se.

Mi pa dragi kmetje, ostanimo složni, ne dajmo se strašiti, ako nezmerno lažejo čez nas in nas hočejo uničiti, temuč upajmo, da bo pri prihodnjih volitvah zmaga na kmečki strani, da bomo izvolili može iz naše sredine, kateri bodo od vseh drugih neodvisni, da lahko ostanejo svojim volilcem in svojemu stanu zvesti in pravični. Upati je, da bodo kmetje spoznali v kakih razmerah živimo in se bodo zdramili iz dolgega spanja, drugače pa bo prepozno. Vračko.

Pek Ornig.

Ako kdo laže, naj to dela previdno, kajti nemna laž škoduje le lažnjivcu samemu. Naši bralci vejo, da je „Štajerc“ od vsakogar neodvisen in da bode v nekolikih tednih prišel v posest slovenske kmečke zveze; je toraj bedasta laž, ako „Slovenski Gospodar“ v svoji številki z dne 21. svečana t. l. trdi, da „Štajerc“ sliši gospodom v Ptuj in „Štajerc“ je za vse odgovoren, kar kak gospod v Ptuj govori ali dela. „Slovenski Gospodar“ piše:

„Ljubezen se mora kazati tudi v dejanju, ljubezni polne besede lahko izgovarja vsakdo. Ptujski občinski zastop je pred kratkim določeval podporo gimnazijskim učencem. Da so podpore potrebni pred vsem dečki slovenskih starišev, je jasno. Mestni stariši nimajo toliko stroškov za študiranje svojih dečkov, kakor kmečki, ki živijo izven mesta. Nihče bi torej ne dvomil, da ptujski občinski zastop, kateremu načeljuje slavnoznaní kmečki prijatelj pek Ornig, odprl svojo možno tudi slovenskim dijakom. A kaj se je zgodilo? Ptujski občinski zastop je določil za podporo gimnazijskim učencem 100 K, a pristavil, da se s tem zneskom smejo podpirati samo učenci nemške narodnosti. Izključil je toraj vse slovenske dijake, bodisi da so doma iz mesta samega, bodisi iz dežele — Dalje piše „Slov. Gospodar“:

Dne 28. jan. so imeli nemški posestniki vinogradov v Ptuj vinogradniški shod. Na predsedniškem stolu je sedel pek Ornig. G. Leskoschegg je razlagal, da se je posebno odposlanstvo ptujskih vinogradov vozilo na stroške gospodarskega društva k poljedelskemu ministru in ministerskemu predsedniku na Dunaj prosit podpore za mestne vinogradnike. G. Perko je povedal, da so dobili od vlade 40.000 K posojila z največjimi olajšavami. Zdi se pa, da vlada teh 40.000 K ni določila samo za mestne vinogradnike, ampak tudi za kmečke vinogradnike ptujskega okraja. — Vstal je namreč g. Leskoschegg ter izrekel svoje veliko začudenje, da se je prošnja nekega mestjana rešila s pristavkom, da je podpora namenjena enakomerno za mestne in kmečke vinogradnike. In vsi so se z njim čudili, kajti nihče ni oporekal, tudi pek Ornig ne. Ti gospodje, ki se tako radi imenujejo kmečke prijatelje, se torej čudijo, ako se daje tudi kmetom-vinogradnikom ptujskega okraja podpora. To so vam zares pravi kmečki prijatelji.

Glasilo teh ptujskih kmečkih prijateljev in njih somišljenikov je v Blankejevi tiskarni izhajajoči list „Štajerc“. V njegovih predalih se kar cedi ljubezni do slovenskega kmeta. Toda kakšna je ta ljubezen, razvidijo lahko čitatelji iz slučajev, ki smo jih danes naveli in ki so se zgodili v zadnjem času.

Tudi ptujске kmečke prijatelje moramo posvariti, naj pazijo, kaj delajo. Kdor seje prepír, žeti bo tudi moral vihar. Posebno pek Ornig ima veliko odgovornost. On ima vpliv na ptujске takozvane kmečke prijatelje in z odločno besedo bi lahko preprečil njih delovanje, ki ne bo za mesto Ptuj prineslo nikdar dobrega sadu. Toda pek Ornig drži roke križem in mirno gleda nevarno počenjanje svojih prijateljev.

„Slovenski Gospodar“ oporeka s pravico, da je

ptujski občinski zastop ptujskemu dijaškemu podpor-
nemu društvu dovolil 100 kron pod pogojem, da se
s tem podpirajo samo nemški dijaki. Ali ko bi „Slov.
Gospodar“ pošten bil, mogel bi tudi reči, da je
„Štajerc“ pri tem predlogu, ki sta ga dva študirana
gospoda pri občinski seji stavila, popolnoma nedolžen.

„Slov. Gospodar“ bi mogel, ako bi bil pošten,
gospoda Orniga le hvaliti, ne pa grajati, kajti gosp.
Ornig sklepa občinskega odbora niti izpeljal ni, am-
pak z gospodom gimnazijskim ravnateljem Gubojem
odredil, da slovenski dijaki, tako kot do sedaj
svoje podpore dobivajo. Zakaj li je „Slovenski
Gospodar“ to zamolčal? Čisto prosto zato, ker njemu
ni za resnico, ampak zato, da poštene ljudi javno
pogrdi. „Gospodar“ naj si bo svest, da ako
bi bili slovenski dijaki v resnici oškodjeni, bi mi
sami to zadevo razglasili; ker pa je g. Ornig to stvar
tako v red spravil, smo molčali, ker mi nočemo
vedno ravno g. Orniga hvaliti. Pa ker „Gospodar“ le
tako grdo čez gospoda Orniga psuje, bomo ga mi
še le prav hvalili. Gospod Ornig je bogat mož, on ne
potrebuje nobenih foršusov za svoje vinograde, ali
on ima srce tudi za druge, in tako se je on tudi v
Gradec k cesarskemu namestniku in na Dunaj k
ministrom podal in prosil, da bi ubogi posestniki
vinogradov, kmetje in mestjani dobili denar in
dosegel, da dobijo kmetje 20.000 kron in mestjani
20.000 kron.

Ako toraj kmetje dobijo sedaj predujem (voršus)
brez intabuliranja, zahvaliti se imajo zato g. Ornigu,
in glejte „Gospodar“ je toliko nesramen, da pred-
stavlja kmetom tega moža kot njihovega sovra-
znika, ker so se pri nekem shodu nekateri protivil
ker je on tudi za kmete prosil, če tudi je on župan
le mesta Ptuja! Ko so ti ljudje zabavljali,
se je g. Ornig smejal in nič rekel, ker
je teh 20.000 kron za kmete imel že v
žepu.

Sedaj pa prašamo mi, ali je gospod Ornig de-
želni poslanec ptujskih občin!? Ne, to je gospod
dr. Jurtela. Jeli on državni poslanec? Ne, zato imamo
mi vrlega gospoda dr. Ploja, in vendar stori
g. Ornig za kmete več, kakor vsi po-
slanci skupaj, tako da začenjajo ljudje v mestu
na njega že hudi biti in pravijo, da on je njihov
župan ne pa župan za kmete.

Dalje prašamo mi, kaj pa pomaga „Gospodar“,
posojilnice in gospodje doktorji kmetom?! „Gospo-
dar“, temu moramo odpustiti, on je preneumen, da
da bi zamogel kmetom kaj pomagati, ali prebrisani
gospod Zelenik in razumni gospodje doktorji, oni bi
lahko pomagali! Ja, ja, tako dolgo dokler kmet pla-
čevati zamore, tako dolgo jemljejo denar od njega,
kadar pa plačevati ne more več, pa ga iz njegove
hiše poženejo! Ali ni res, ljubi „Gospodar“, to prija-
teljstvo tebi bolje dopada, kakor pa ono gospoda
Orniga, kateri je za kmete izprosil 20.000 kron?!
Gospod dr. Horvat je prišel v Ptuj brez denarja, a
danes ima 80.000 gld. Gospod dr. Serbec je v 20
letih 300.000 gld. skupaj spravil, in tako delajo vsi

„kmetom prijazni“ advokati; oni postajajo v
bogatejši, kmetje pa ubožnejši, gospod Ornig pa
svoj denar od starišev in bo preje manj kot več,
on ima dobro srce in več za druge skrbi kako
sebe. Tako ljubi „Gospodar“, to je pek Ornig, in
pričakujemo, da bodeš ti svoje malopridne in
polne napade obžaloval in nazaj vzal. Ako tega
storiš, zaslužiš zaničevanje vseh poštenih ljudi.

Vojna v Južni Afriki.

Še vedno ni vojne konec. Angleži so s svo-
telegami celi svet obvestili, da so se jim Buri u-
in da bode sedaj vojne konec ter da so oni gos-
darji burskih držav. Vendar tem vestem ni ver-
ker vsaki trenotek slišijo se drugačne novice. Bu-
general Dewet pač Angleže vedno za nos vleče
Angleži ga neprenehoma lovijo, a vjeti ga le-
morejo. Pravi se, da je že vjet, da se hoče udati
njegovi preganjalci se zmage že veselijo; ko pa
ur preteče, pa pridejo drugačna poročila, da so B-
zginili — ne ve se kam. Dewet je najizvrstnejši vojs-
vodja sedanjega časa. Ko uvidi, da mu preti nevarn-
razprši svojo vojsko v male oddelke, da mu je
tak način mogoče uiti, a na drugem kraju se
zopet združijo in pričnejo operirati proti Anglež-
znova. Buri imajo živeža in orožja dovolj, ker
vzemejo Angležem, ko vedno prav spretno podi-
železnice in tako ujamejo železniške vagone napolni
z vsakovrstnimi stvarmi. Glavno zanimanje zavze-
sedaj burski general Botha. Zadnje dni došle s-
njem jako si nasprotujoče vesti tako, da si nikakor
mogoče, lastne sodbe narediti. Nek časnik prin-
je 28. februarja ob 10. uri dopoldne sporočilo,
se je Botha prav zanesljivo podal. Naslednjega d-
t. j. 2. t. m. pa je prinesel brzojavko: Dasirav-
kapitulacija Bothe uradno ni potrje-
je vendar verjeti, da je le odgode-
ker se pogajanja radi dveh točk še ni
dognala. Vrše se toraj menda še pogajanja, k-
od 28. februarja do sedaj je minilo že več d-
a angleška vlada ni dobila o kapitulaciji ali o nar-
dovanji pogajanj med Botho in Frenchom nikakih
vestil. To je vsekakor sumljivo. Vprašanje ost-
tudi odprto: Kaj se zgodi, če se pogajanja glede ti-
dveh prepornih točk sploh ne doženo? Ali po-
Botha ne bo kapituliral? Vsekakor položaj Bothe
teh angleških poročilih nikakor še ni tako obupen
nevzdržljiv, da bi se Botha moral podati. Dok-
se vrše še pogajanja, je odvisno le od Bothe, ali Fr-
chove pogoje sprejme ali ne. Možno in verjetno je, da Bo-
pogoje odkloni, potem pa ostane vse Frenchovo
zadevanje brezuspešno. Proračun za vojno za let-
1900/1901 pa izkazuje 1392 milijonov kron. Ogrom-
svota! O Dewetu se poroča, da se je umaknil
severno obrežje reke Oranje. Kaplandija je baje Bu-
prosta. Končno poročajo uradni podatki, da je im-
angleška vojska do konca februarja 107633 m-
ki so bili ubiti (3680), ranjeni (16156), ki so um-
vsled bolezni (9309) ali ki so se morali vrniti dom-
k